

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

per
0

vi alla

tidskrift för göteborgs ungdomsledare nummer 1 februari 1965 årgång 14 pris 1 krona

VI ALLA
1/1965
febr.

- Det här är Vi alla, nya Vi alla, 14:e verksamhetsårets Vi alla. Tidningen är, som alla tonåringar, intresserad av att få ett nytt ansikte. Se på vårt omslag och erkänn att det skall bli spännande att åter få träffas till 8 månaders Vi alla-läsning.
- Innehållet? Ni vet sedan länge, att Vi alla är ungdomsledarnas egen tidning. I dess spalter kan man tycka så mycket man vill, dock helst inte med för många bokstäver. Vi har ju trots allt endast 20 sidor per gång att tillgå. Kom alltså gärna med och skriv! Prata med redaktören eller hans vänner på fritidsbyrån.
- Vi alla vill hålla kontakt med ungdomar och ungdomligt. Vi vill inte stelna till i formerna. Vi skall se till att få in artiklar då och då från medarbetare, som kan sätta "ung nu" på sitt visitkort.
- Vi skall tycka själv en del i ungdomsfrågor och vi skall också be experter och specialister och andra som förstår sig på ungdomsfrågan att skriva i vårt husorgan.
- Vi alla är officiell på så sätt, att den lämnar regelbundna tips och upplysningar om nya bidrag för göteborgs föreningsliv och ger även tips och upplysningar för ungdomsledare, bosatta utanför Göteborg.
- Visste Ni för övrigt om att 400 prenumeranter kommer från orter utanför västkustens huvudstad?
- Ja, som sagt, vi sätter fart på skrivmaskiner, pressar och distributionsapparat och ber Er komma med i en virvlande Vi alla-vals 1965.

Er tillgivne

Kjell Andersson

VI ALLA

Tidskrift för Göteborgs ungdomsledare

Fritidsbyrån, Skånegatan 26, Göteborg 5, Tel. 20 09 20

Har fritidspedagogerna tagit slut?

Frågan är berättigad. Ungdomsföreningarna och andra som arbetar för, med och bland ungdomar har det besvärligt nu. Man saknar arbetskraft. Svårast är det att få tag i kunniga och goda föreläsare till ledarkurser under veckoslutararrangemang. Det allmänna ungdomsledarbehovet är emellertid nästan lika svårt att fylla.

Nu hade vi verkligen behövt den stora kadern ungdomsledare, föreläsare och instruktörer till ungdomsarbetet. Den ökade fritiden skulle ju — i varje fall för unga — ges värdefullt innehåll. Hur har det gått? Erfarenheterna pekar på att ungdomsarbetet idag har mycket stor brist på kunniga funktionärer av alla slag. Ledarutbildningen eftersättes bland annat på grund av svårigheten att få tag i kunniga föreläsare. Vi utlämnar utan att blinka ungdomarna under fritiden till allahanda schackrare och kommersiellt intresserade arrangörer, som med hjälp av lagom portioner oförnuft hos ungdomarna och ljummighet hos föräldrarna får "fritt fram", får husera efter behag.

Eventuellt tillgängliga fritidspedagoger (ja, det heter så, det har Kungliga Skolöverstyrelsen sagt) vill själv ha fritid, utan annan inblandning än den egna familjen. Det förlängda veckoslutet börjar fredag eftermiddag. TV och andra fritidssysselsättningar konkurrerar. Den egna fortbildningen, karriären och extraknäcks längtan kräver sitt. Och när det gäller att betala kan ungdomsarbetet inte konkurrera. Marginalskatten lurar i bakgrunden som ett spöke. Ungdomsarbete "lönar sig inte".

Tro inte att det handlar enbart om pengar. Fritidspedagogiken i sig själv är en rätt besvärlig variant av annat pedagogiskt arbete. Lärare och andra som jobbar med och bland ungdom under veckan får nog av det. Tröttsamt, tycker de antagligen. Många andra, som skulle kunna göra en insats, vå-

gar inte. Man har ingen träning och känner för övrigt inte igen sin egen ungdom i dagens. Och det kan man ju inte klandra den vuxna generationen för.

Vad man emellertid kan kritisera är att intresset för att skapa utbildnings- och fortbildningsvägar för ungdomsledare är så ringa. Vi behöver träningskurser, grundläggande och mera genomgripande, för olika slags ungdomsfunktionärer. Vi behöver insikter och kunskaper om den rätt svår-fångade värld som är ungdomens. Vi behöver lära oss vettiga metoder i ungdomsarbetet. Vi behöver lära oss mycket annat.

Göteborg kan dessvärre inte skylta med att vara något föredöme. Åtskilliga kurser och konferenser anordnas genom ungdomsorganet. Det är emellertid otillräckligt. Vi behöver nu ett ungdomsledarinstitut med möjligheter för olika slags ungdomsledare att kunna få utbildning, fortbildning och träning.

För närvarande pågår utredningsarbete om de här problemen. Vi får hoppas att detta arbete kan drivas med så stor intensitet, att barnavårdsnämnden och stadens övriga, berörda myndigheter kan ta upp den här mycket viktiga frågan.

Under tiden får vi mönstra "reserverna", göra det mesta möjliga av de nuvarande utbildningsanslagen för ungdomsledare. Knackelibang"-arrangemanget ser dessvärre ut att komma av sig, om nu inte organisationerna skärper sig.

För — man vill väl ha ungdomsledare?

K. A.

Av sina föräldrar kan man i allmänhet bara lära sig hur man inte ska behandla sina barn.

Kjeld Abell

OMSLAGSBILDEN

Redaktören blev nästan matt (!) när han fick tag i den här schackspelande flickan. Hon måste få inleda det nya årets Vi allas nya format, sade vi oss. Flickan med glimten i ögat har klart för sig de drag hon skall göra. Sin charm delar hon med många andra flickor.

Bilden vill också tala om något annat för oss. Sedan länge sägs det om flickor, att de skall vara med i det eller det, oftast enahanda sysselsättningar, som man sedan länge ansett vara passande för flickor.

Låt oss slå ihjäl myten om vad flickor "bör göra". Flickor kan ex.vis slöjda i trä, spela handboll, vara ordförande i ungdomsklubbar och spela schack lika bra som sina manliga kolleger.

Ja, det vill säga, de skulle kunna om de gavs möjligheter att vara med om dessa och liknande "manliga" sysselsättningar. Dessvärre är föreningslivet i det här avseendet lika förlegat som en del andra områden av vårt samhällsliv. Flickornas valmöjligheter är begränsade. Vi får således be om en ändring till det bättre. Mera chanser för våra flickor i klubbar, på ungdomsgårdar och i föreningar!

Med andra ord...

Ur World Scout Bulletin saxar vi följande tänkvärda "översättningar" av några vanliga fraser:

"Instämmer i princip". — Har inte läst handlingen tillräckligt noggrant.

"Ärendet är under utredning". — Papperen tills vidare undanlagda.

"Jag skall notera det till minnes". — Inga åtgärder kommer att vidtagas förrän du påminner mig.

"Har du några synpunkter?" — Kan du tala om för mig vad det hela handlar om.

/Sson

Fränt om radio/TV

Ungdomsorganisationerna är närmast obefintliga för Sveriges Radio-TV säger *Kjell Yngve Nordberg* i en ledande artikel i *Unga Tankar* (SGU).

Ett kallt ointresse och svårforcerade labyrinter upplever ungdomsorganisationerna i radiohuset, när man försökt komma till tals med de programansvariga. Brev besvaras ej. Sammanträffanden skall vi inte tala om. Han fortsätter:

"Dessa murar och trösklar gör ju att föreningsfolk resignerar. Radio- och TV-producenterna kryper gärna bakom tesen att det som skulle kunna locka dem att göra program även om ex. ungdomsorganisationerna är udda verksamhetsinslag. Men det verkar som om även de mest udda inslagen är nonsens för radio-TV. Udda? Finns det alltså inget värde i att presentera ungdomsorganisationernas ordinarie och för vårt samhälle så viktiga verksamhet? Är de udda tingen representativa för ungdomsorganisationerna? De som formar verksamheten?"

Nej, det är tydligt att opportunisten brett ut sig hos programproducenterna. Pop är "inne", alltså kommer producenterna överens om popprogram, där resultat av dubösa omröstningar blir heliga kor och flockmentaliteten upphöjes till rikslikare."

Ny scoutkonsulent

Enligt vad Vi alla erfarit kommer Göteborgs Distriktet av Svenska Scoutförbundet att inom kort anställa en speciell konsulent eller instruktör för det samlade ungdomsarbetet inom distriktet. Den nye konsulenten — namnet vet vi ännu inte — skall ersätta Lars Dahlsjö, som övergått till andra uppgifter. Den ändringen kan dock noteras, att den nye konsulenten skall anställas direkt av och vara underställd scoutdistriktets styrelse.

Ekebäcks ungdomsgård

i Västra Frölunda håller nu på att ta form. Elva lärningar från yrkesskolan skall klara av förändringsarbetet med den gamla bondgårdens mangårdsbyggnad.

— Vi jobbar hårt, säger Samhällsbyggens chef, direktör *Ingemar Törnberg*, och hoppas att "klara av" ungdomsgården inom de sex månader, som vi lovat.

Skyddspolis

Från och med i år organiseras något som heter skyddspolis i Göteborg. För såväl allmänhet som myndigheter kan detta vara värt att observera. Rätt organiserad och rätt utnyttjad kan nämligen skyddspolisens arbete bli ett värdefullt instrument i den samhälleliga, uppsökande ungdomsvården. En stad som Göteborg behöver dylika instrument om man skall lyckas få hyfs på sina ungdomsförhållanden.

Vid sidan om denna från centralt håll i staden organiserade skyddspolisverksamhet kommer stadsdelsbevakningen ("kvartersspolisen") att fortsätta sitt arbete. Även här finns det anledning uppmärksamma de arbetsuppgifter, som åvilar polisorganisationen i Göteborg. Erfarenheterna från de göteborgsstadsdelar, där verksamheten hittills pågått, är övervägande positiva.

Skyddspolisens 30 man (och kvinnor) har flera olika uppgifter, bland de viktigare är att samarbeta med funktionärer från bl.a. nykterhetsnämnden och barnavårdsnämnden. Fyra socialpolispatruller om två man sysslar med hithörande problem och skall bl.a. samarbeta med barnavårdsnämndens kuratorer i det uppsökande arbetet bland ungdom. I sammanhanget förtjänar omnämnas, att barnavårdsnämnden numera fått anslag till att organisera en särskild jouravdelning hos polisen bestående av socialassistenter för att tillgodose en ändamålsenlig ungdomsvård även efter kontorstid.

Dagligen ser vi exempel på att Göteborgs storstadstillväxt kräver offer i form av nedgångna unga människor. Rubriker om sprit, narkotika, stölder och annat liknande i dagspressen är så vanliga att vi nu nästan blivit avtrubbade och knappast reagerar. Barnavårdsnämndens kuratorer, stödda av nämndens resurser på vårdområdet samt förebyggande åtgärder av typ positiv fritidsverksamhet, är därvidlag nödvändiga samhälleliga insatser i ungdomsarbetet. För dessa olika arbetsenheter ett fullgott stöd genom samarbetet med skyddspolisen kan vi kanske få en förbättring på ungdomsvårdsområdet.

K. A.

Föräldrakampanjen

Över hela Sveriges land surrar just nu termer och ord härledda från Statens Ungdomsråds föräldrakampanj. I våra ungdomstidningar kan läsas om de snabba förändringarnas tid, om tätorten på gott och ont och om familjebanden som idag är så annorlunda. Vi konstaterar, att det är så mycket lättare att stå på egna ben vid 1 än vid 16 till 21 år och är medvetna om kravet på utbildning och kunskap. Vi vet att ungdomsproblemet i hög grad är ett vuxenproblem och ett samhällsproblem och att behovet av ungdomsledare är stort samt att positiv påverkan och fostran kan ges i våra ungdomsföreningar.

Kampanjens mål är att sprida kunskap om den vuxnes ansvar för ungdomens fostran, att aktivera fritiden och göra den meningsfull, att göra fritidsfostran till ett värdefullt komplement till hemmets och skolans fostran, att få föräldrar och lärare att förstå och acceptera ungdomsorganisationerna som fritidsfostrare och att stimulera vuxna att aktivt delta i ungdomsarbetet.

Lokalkommittén i Göteborg anordnar den 10 februari en sammankomst på Börsen där stadsfullmäktiges ordförande, direktör Olle Jansson, skolstyrelsens ordförande Uno Rådlund, professor Arthur Attman och barnavårdsdirektör Algot Wickberg medverkar för att ge sin syn på de här problemen.

Göteborg är en storstad och har därmed också mer kompakta problem i de här frågorna än många andra orter. Hur värdefullt vore det inte om ungdomsorganisationerna kunde hjälpas åt att ge information och upplysning till den allmänhet, som kanske mer sällan tagit ställning i dessa frågor, om den enskilde föreningsmedlemmen, som har erfarenhet och intresse för ungdomen ville sprida sin kunskap och berika diskussionerna kring ett ämne som varit aktuellt även i dåtid, men som idag är brännande.

B. S—O.

Vad är det för fel på samhället

Stefan Oljelund

Den frågan ställdes av en skrivande dam som upprördes över allt som händer ungdomen. Det var inte en intolerant, oförstående dam som frågade. Hon visste sig ingen råd och när man inte vet så frågar man. Varför är det så? Var ligger felet?

Den frågan har ställts så länge, utretts så mycket att nu borde väl svaret snart vara färdigt att avge. Men icke, icke ännu, om ens någonsin. Människan låter sig icke förklaras. Ungdomen kanske, men den förklaringen måste åtminstone delvis sökas hos de äldre. Den måste också sökas hos samhället, förändringens samhälle. Vad är det för fel på samhället? Man kan fråga vidare. Vad är det för fel på moralen, på uppfostran, på skolan etc. Frågorna är fåvitska ty de leder i allmänhet till intet. Mest till vecklagan.

Nog finns det anledning att klaga. Men strålkastaren måste också vändas mot den klagande. Har inte också ni ansvar för hur det står till? Tänker man vidare över problemet finner man att anklagelser inte kan riktas mot någon särskild institution, mot de enskilda, mot föräldrar och vuxna. De är också offer för en samhällsutveckling som går så snabbt att det tar lång tid med anpassningen.

Men låt oss först ta ett par exempel. Skolöverläkaren i Stockholm, dr Sven-Ivar Rollof, sammanfattar i sin rapport för skolorna i Stockholm föregående läsår: Thinersniffningen ökade kraftigt. 179 pojkar och 52 flickor anmäldes mot sammanlagt 72 året förut. Tolv fall av tablettmissbruk anmäldes, 26 ungdomar missbrukade sprit, 121 graviditeter inträffade i samtliga skolformer varav 29 i grundskolan, 24 i läroverk, 22 i flickskolor och 26 i yrkesskolor. Nitton aborter varav två spontana anmäldes. Könnsjukdomar rapporterades i 42 fall.

För första gången anmäldes två fall av syfilis.

Listan är avskräckande även om man erinrar sig att det rör sig om flera tusental elever.

Kan man skylla på samhället, kan man skylla på tidsandan? Man kan skylla på en hel del företeelser i nutidens utveckling men man kan inte skylla allt på detta. Det vore för bekvämt och befriar oss från ansvar. För övrigt kan man från det gamla samhället uppleta företeelser, kanske inte alldeles lika dessa men av annan och mera avskräckande art.

Dock bör man inte glömma att vi lever i ett samhälle, som inte är lika statistiskt som förut. Folkgrupperna blandar sig med varandra. Det finns numera inga utpräglade klassgränser. Grundskolan bland annat tar bort dem, högstadiet, gymnasiet. Med olika mellanrum rapporteras att skoldanser måste inställas på grund av elevernas uppförande. Sprit lär förekomma och elever anträffas berusade. Vid närmare undersökning befinns att de berusade inte är elever. Det är andra ungdomar, som tränger sig in. Vad som är sant eller inte sant är svårt att avgöra med ledning av tidningsuppgifter.

En sak bör man komma ihåg. Numera är det inte samma skillnad på läroverksungdom och elever i folkskolan. De har sammanförts. En riktig sak i ett demokratiskt samhälle. Men man måste vara beredd att ta konsekvenserna och rätta sitt handlande därefter. Förri kunde det inträffa formliga slag mellan läroverks elever och folkskolans elever. De som gick i läroverk sågs med onda, kanske avundsamma ögon från dem som inte hade den möjligheten. Klasskillnaden mellan hemmen var mycket stor och miljökillnaderna ännu större. När de olika miljöernas barn och ungdomar kommer

samman på en skoldans kan det uppstå tråkiga ting. Det nutida samhället präglas av en sammanblandning av olika folk- och klassgrupper mellan vilka förr fanns en oöverstiglig mur. Det är självfallet att det måste uppstå komplikationer.

Nyligen har utkommit en undersökning verkställd av Gustav Jonsson på Skå och Anna-Lisa Kälvesten. Den innehåller säkerligen mycket intressanta ting. Jag har inte tagit del av den — ännu. Dr Elis G. Regnéér anmäler boken i HT. Han förvånar sig över en iakttagelse som undersökarna gjort: Arbetarklassens pojkar hade högre genomsnittlig intelligenskvot om de bodde i en "borgerlig stadsdel" än om de bodde i "arbetarstadsdel." Förklara det den som kan tillägger dr Regnéér. Jag påstår inte att jag kan förklara det men jag tror mig förstå det. Miljön i en borgerlig stadsdel avviker från miljön i en arbetarstadsdel. Miljöpåverkan förnekar ju ingen. Detta förklarar säkerligen testens resultat. Ett annat exempel: Pojkar även flickor som kommer från hem som inte har en intellektuell miljö, som saknar böcker och uppslagsverk, har mycket svårare att klara sig i läroverk än andra. Ofta sorteras de ut på grund av för låga betyg. Det fordras en särskild förmåga om de skall komma så långt att de kan börja och fullfölja universitetsstudier. Ungefär 3 procent av dem som idkar universitetsstudier kommer från arbetarhem. Siffran är förfärande låg. Är inte detta i hög grad en följd av miljön, inte bara den ekonomiska.

Vi får nog innan vi skyller på den ena eller andra orsaken till det som händer i ungdomsvärlden inte glömma att klassspärrarna inte längre fungerar som förr och att detta förklarar en hel del.

Därmed inte sagt att inte den allmänna samhällsmiljön har betydelse. Men den är en följd av människornas förändrade livsvanor, deras miljö, skolans svårigheter som också är en följd av miljö- och klassutjämningen.

Det går inte fort att uppnå jämvikt i förändringens samhälle. Att det skall gå med våldsmedel tror vi inte. Däremot måste naturligtvis respekten för lag och rätt uppehållas, hänsynen till andra människor

Fogelström och sextitalet

Per Anders Fogelström avslutar första delen av sin lysande skildring av Stockholm och dess människor — som sträcker sig från 1860-talet fram till våra dagar — med dessa ord:

Och i dag — 1965?

Äldste sonen ser ut som Tumba i miniatyr där han vaggar iväg till ishockeymatchen. Utrustningen är perfekt, och ändå har han enligt egen utsago inte fått den rätta skyddshjälmen. Den saknar några oundgängliga finesser.

Bäste kompis är med i tennisklubbens juniorlag. Reser till Berlin på tävlingar nästa vecka.

Syrran spar till egen ridhäst, medan hennes boyfriend funderar på om han skall jobba extra över påsklovet för att kunna köpa en ny fock till segelbåten.

Lyckliga ungdom i ett samhälle där alla har samma möjligheter!

Men ungdomsföreningarna kämpar med ledarbrist. Tidningsrubrikerna talar om raggarvandalisering under julotta. Ungdomsgårdarna står tip top moderna och halvtomma. Rektorererna föreslår, att bilparkering skall anordnas på skolgårdarna för elevernas fordon. Begåvade ungdomar kommer inte in på läroverk, därför att det fattas en halv betygspoäng. Man springer genom universiteten istället för att — givetvis med måtta — ligga vid desamma. Yrkesval skall vara klart helst redan i småskolan. Och guldkrogarnas barer befolkas av tonåringar . . .

Medan man på sammanträden och i beredningar redan dryftar framtidens fyradagarsvecka.

"Ty: staden växer och växlar ständigt, så mycket blir nytt, så mycket försvinner. Innan vi märkt det, går vi in i en annan stad, har vi förvandlats till främlingar."

etc., men sådant säger man ju dagligen och stundligen. Det är onödigt att upprepa här, det behövs inte för ungdomsledare, kuratorer, assistenter och alla dem som sysslar med ungdomsproblem. De kan inte klara sin uppgift med hjälp av fraser.

har varit . . . .

. . . . skall komma

- Seglarträffar, trenne till antalet, har Pelle Sjösport & Co kryssat sig igenom. 600 deltagare finns upptagna i dagboken.
- Vinterlovsveckan har varit och är föremål för intensiv preparation. Se särskild artikel.
- Ungdomsgårdarnas antirök-och-krökvecka genomfördes i mitten av januari. Många tuffingar skakade efter att ha upplevat en lungcanceroperation — på film.
- Burås har fått en algerier som praktiskt denna termin. Mohamed Slimane heter han och talade vid sin buråsbegynnelse som mest begripliga språk endast franska. S. k. initialsvarigheter uppstod.
- STÅ-PÅ heter en stor tävling av det nöjsamma slaget som ungdomsgårdarna arrangerar i samarbete med GT och Coca-Cola. Uttagningstävlingar pågår. Zonfinaler följer i mars.
- SKOJIDROTT kallar ungdomsgårdarna sin 10-kamp i annorlunda idrott, som startade i början av februari.
- Liseberg har inviterat ungdomsgårdarna att svara för halvtimmeslånga familjeprogram på nöjesfältet skollediga lördagar i maj och september.
- Teaterledarna arbetar hårt på sin ut- och fortbildning. Vi alla hade förmånen att övervara ett träningspass, vilket imponerade.
- GT:s och fritidsbyråns ishockeyskola avslutades under jullovet med mängder av spännande uppgörelser på Ullevirinken.
- Studiebesök från ungdomsgårdarna i Jönköping har Majorna, Mosseberg och Burås haft.
- Nyårsnatten var ca 2.000 ungdomar deltagare i ungdomsgårdsarrangemang bl.a. på Jättesten, Brunnsbo och Burås. Den sista i raden fick låna lokal i Mölnadal

Barngruppsbidrag

är det senaste på bidragsfronten till den göteborgska ungdomsverksamhetens fröma. Bidraget är avsett att utgöra ett komplement till det statliga stöd som utgår till fritidsgrupper och där åldersgränsen neråt som bekant är satt till 12 år. Med vetskap om att en mycket stor del av ungdomsföreningars verksamhet omfattar barn mellan 7—11 år har barngruppsbidragets principer utformats så att det kommer dessa åldersgrupper till godo. Av allt att döma kommer detta nya bidrag att bli ett värdefullt komplement till de övriga kommunala föreningsbidragen.

Vi Alla önskar välkommen:

Fru Ulla Andersson, sekreterare i skolans föräldraförening och juniorledare i Kyrkstugan, som inträtt i Sanna ungdomsråd. Samtidigt tackar vi för det arbete som Leif Andersson nedlagt i det rådet, för George Hedbergs insatser i Götabergs ungdomsråd och för Gösta Sivertssons år i Rambergets ungdomsråd.

Socialt forum

Socialt Forum heter landets nya tidskrift som skall spegla den sociala debatten och berätta om social-sverige. Svenska Socialvårdsförbundets tidskrift samt Barnavård och Ungdomsskydd uppgår i den nya publikationen. Den nya stjärnan fungerar under Svenska Stadsförbundet och Svenska Kommunförbundet.

---

för att få med alla, som ville fira årsskiftet i buråssk regi.

- Idrottsledarna har varit inblandade i en kurs för testledare. Man lär sig sköta främst ergometercykeln, som ju har visat sig vara en god avslöjare av "gubbar" och "gummor" i tonåren.
- Bridgeförbundet i Göteborg kommer till hösten att starta bridgeskolor på ungdomsgårdarna. Fint initiativ tycker man från ledarhåll.

Ungdomsbrottslighet

Kungl. Maj:t har den 2 oktober 1964 bemyndigat chefen för justitiedepartementet att tillätta ett samarbetsorgan för behandling av frågor angående åtgärder mot ungdomsbrottsligheten. Det skall bestå av högst tio ledamöter.

Frågor som rör samhällets åtgärder mot ungdomsbrottsligheten handlägges av flera olika myndigheter. Behovet att samordna ansträngningarna i den brottsbekämpande verksamheten har sedan länge varit uppenbart.

En ytterligare utbyggnad av de existerande samarbetsformerna på förevarande område synes påkallad. Detta är icke minst betydelsefullt inför ikraftträdandet av brottsbalken med dess påföljdssystem för unga lagöverträdare. Vad som framför allt är angeläget är att samordna den verksamhet som bedrivs av de centrala organen. Redan nu förekommer givetvis kontakter mellan berörda myndigheter. Detta samarbete bör emellertid ges en mera fast form. För detta ändamål torde det icke vara nödvändigt att inrätta ett organ med det vida syfte och den organisation som föreslagits i 1959 års betänkande. I stället torde man, såsom föreslagits av bl.a. riksåklagarämbetet och arbetsmarknadsstyrelsen i yttranden över betänkandet, böra åstadkomma regelbundna sammankomster med företrädare för berörda centrala myndigheter. Ändamålet skulle vara att dryfta gemensamma problem i syfte att söka samordna de administrativa åtgärderna i brottsbekämpande syfte.

I samarbetsorganet torde böra vara representerade riksåklagarämbetet, fängvårdsstyrelsen, skolöverstyrelsen och statens ungdomsråd. Även företrädare för domstolsväsendet samt för den kommunala barna- och ungdomsvården synes böra ingå i organet.

Även om organets huvudsakliga uppgift är att genom direkt kontakt i administrativa frågor uppnå en effektiv samordning av olika åtgärder, som ligger inom de berörda ämbetsverkens arbetsområde, bör givetvis hinder inte föreligga för att organet genom framställningar till Kungl. Maj:t eller eljest tar initiativ till åtgärder som icke kan genomföras av de samverkande myndigheterna självmant. Organet bör fortlöpande följa brottslighetsutvecklingen och resultaten av de åtgärder samhället vidtager mot lagöverträdare.

Från departement och nämnder nr 2/1965

Vi Alla gratulerar:

Vasa, Järnbrotts och Guldhedens scoutkårer i Svenska Scoutförbundet, som i dagarna har firat 20, 10 resp. 5 årsjubileum.

Ny bok

En av våra vanligaste professorer har ånyo nedkommit med en populärvetenskaplig skrift. Det rör sig om en ny upplaga av *Grupper, medlemmar och ledare*. I motsats till den första upplagan vänder sig denna mera direkt till ungdomsledarna och försöker visa dem grupparbetets möjligheter.

Gunnar Boalt redogör här nämligen ingående för en hel del grupp-psykologiska experiment och fältstudier av i de flesta fall amerikanskt ursprung. Många av dem är numera mer eller mindre klassiska och har tidigare publicerats i diverse sammanhang. Men urvalet är skickligt gjort och belyser många av de problem den gruppriktade ungdomsledaren möter.

Författaren tar bl.a. upp sådana områden som: gruppklimat, kommunikationsproblem, olika ledarskapsfunktioner, interaktion mellan grupper, alltsammans presenterat i en rapp och ledig stil och med Boalts vanliga små ironiska kommentarer insmugna här och var.

Boken är lättläst och underhållande och en utmärkt introduktion för den som vill skaffa sig en inblick i den gruppdynamiska forskningens arbetsmetoder och som samtidigt vill lära sig lite om hur dess rön kan omsättas i det praktiska arbetet.

För läsare med ont om tid vill jag i första hand rekommendera slutkapitlet som i huvudsak utgöres av ett kritiskt referat av G. Theodorssons pionjärstudie av elementen i smågruppers utveckling. Detta kapitel utgör också tillsammans med ett intressant avsnitt om åsiktspåverkan den del av boken som inte tidigare är så uttjatad i sådana här sammanhang.

Bq

Gunnar Boalt:

Grupper, medlemmar och ledare
Almqvist och Wiksell, Uppsala 1964

18:—

STJÄRN KULT

inom idrotten

av
MARGARETA
SKARIN

En idrottsstjärna föds sällan som en popstjärna "över en natt". Tidningarna och den idrottsintresserade allmänheten lägger efter hand allt mer och mer märke till den gryende talangen, och så småningom upptäcker denne, att han är igenkänd på gatorna, att tidningarna i själva verket skriver riktigt mycket om honom, att han är en stjärna.

En stjärna kan ha mycket skiftande ålder, beroende på vilken idrottsgren han är stjärna i. Men bakom sig har stjärnan utan undantag flera år av intensiv, ofta daglig träning. När han så är erkänd stjärna, har han nått ett mål i livet. Han har haft sina idoler och förebilder, nu är han idol och förebild själv.

En idrottsstjärna har stor betydelse för sin omgivning. Han kan vara känd i hela världen, som t.ex. senaste olympiadens dubbla guldmedaljör Peter Snell från Nya Zeeland, eller han kan vara känd enbart i sin hemtrakt, som en center i ett svenskt fotbollslag i division III. På sitt sätt är båda samma förebild för ungdomen om än i olika stor skala. Båda möts av jubel på läktarna, Peter Snell i världens alla storstäder, centern i municipalsamhället därhemma. Och ungdomen ser upp till dem. De strävar efter att bli som dem. Och ett fåtal blir det. De stora stjärnorna har alla inte bara en outtröttlig träningsvillighet utan också en medfödd talang, som för dem fram till toppen. Ingen kan någonsin bli storstjärna, om han ej har medfödda förutsättningar för utövning av en viss idrottsgren, vilka han odlar med experters hjälp.

En fara för stjärnkulten är tidningarnas

ofta ofantligt överdrivna haussning av en viss stjärna. Den är överdriven så, att stjärnan överskattar sina möjligheter och kunskaper. När misslyckandet så småningom kommer, kan besvikelsens verkningar bli svåra att komma över. Stjärnan blir ett "nervvrak". Dessförinnan kan framgångarna, som det heter, ha "stigit vederbörande åt huvudet". Ett avskräckande exempel är Romolympiadens mästare på 100 meter, tysken Armin Hary, som numera är avstängd från tävlande och förklarad professionell. Vad som dessutom är skadligt, inte bara för stjärnorna utan också för vänskapen städer och länder emellan, är den nästan förskräckande lokalpatriotism, som allt som oftast kommer till uttryck på sportsidorna, och där stjärnorna får sitta emellan och vara föremål för pennkriget. Ett groteskt exempel är stockholmspressens utfall och göteborgspressens försvar av ishockeystjärnan Ulf Sterner i Göteborg för ett år sedan, vilket utan tvivel var orsak till hans då sämre än väntade insats. Det är säkerligen också en bidragande orsak till att Sverige nu får vara utan hans publikfriande spel, då han håller till i den professionella National Hockey League i Amerika.

Det fordras oerhört mycket av en stjärna, inte bara rent idrottsligt prestationsmässigt, utan han måste också kunna motstå den psykiska påfrestning, som ställningen som idol innebär. Han måste ständigt tänka på sin plikt som ungdomens förebild. Det fordras inte mycket, förrän tidningarna och allmänheten i brev till vederbörande går till skarp attack, om stjärnan någon gång

UNG IDAG

Vi alla är en tidning om ungdom för ungdomsledare. Vi tycker det då är på sin plats att de unga själva får medverka i spalterna. Margareta Skarin, 17, premiärskriver och har valt ett ämne, som ligger henne varmt om hjärtat, idrotten och stjärnkulten. Ung-i-dag-spalten fortsätter i nästa Vi alla med att presentera ännu en ung medarbetare.

skulle göra lite sämre insats än vanligt. En humanare inställning till stjärnans mänsklighet är på sin plats. Och även stjärnorna har rätt till privatliv, vilket inte alltid allmänheten tycks kunna förstå.

Inom idrotten i våra dagar finns en faktor, som spelar en alltför stor roll, nämligen pengar. Det beror delvis på att amatörreglerna inom de flesta idrotter är otroligt föråldrade. Med en modernare inställning från högsta instanser skulle denna otrevliga "smygprofessionalism" försvinna. Ingen stjärna kan hålla sig kvar i toppen, om han strikt skall följa de regler, som gäller. Inom lagidrotterna förekommer också värvningar lagen emellan, och man undrar vart det skall bära hän, när ett lag begär flera tusen kronor för sin storstjärna och ändå inte släpper honom förrän efter ett år, vilket är möjligt inom fotbollen i Sverige. Den "livegenskap", som spelaren hamnar i, kan inte locka så särskilt många ungdomar att ägna sig åt fotboll.

Finns det då inga positiva sidor i idrottens stjärnkult? Jo, en är redan påpekad: Ungdomens strävan att bli som sina idoler. I dessa bilismens tidevarv behövs verkligen en insats, inte minst från stjärnornas sida, för att få ungdomen att röra sig och skaffa sig kondition. Även en rallystjärna, t.ex. senast aktuelle Tom Trana, som vann RAC-rallyt i England, måste ha kondition för att orka med ett långt och pressande rallylopp, trots att han hela tiden sitter stilla bakom en ratt. Och Sveriges världsmästare i motorcross, Rolf Tibblin, har själv förklarat, att hans och andra svenskars framgångar beror på att de konditionstränat mer än utlänningarna. En som verkligen gör en insats i melodiradion för närvarande för att få oss morgonslöa svenskar

Forts. på nästa sida

att börja dagen med gymnastik, är gymnastikdirektör Sven Johansson, "Tumba" med svenska folket och, jag tror, halva världen. Han har bidragit stort till ishockeylandslaget Tre Kronors framgångar de senaste tio åren, och maken till kämpe ser man sällan.

En annan kanske mindre hälsobefrämjande betydelse har stjärnorna, när det gäller att underhålla publiken. Att se en andraklasstävling, av vilket slag det vara må, är roligt, men inte på långt när så roligt som att se en verklig match, där stjärnor kämpar mot stjärnor. Där känner publiken sig som ett med favoriterna. Stjärnorna har man läst så mycket om, man tycker sig vara bekant med dem. Räknar man idrotts-tävlingar till underhållningsbranschen, och det tycker jag man kan göra, åtminstone elit-tävlingar, är de utan tvekan den underhållningsgren, som har största publik-underlaget.

Man får inte heller glömma vad detta att vara stjärna kan betyda för stjärnan själv, om han utnyttjar det på ett rätt sätt. En stjärna har t.ex. alltid lättare att, ofta med sin förenings hjälp, få ett lovande framtidsyrke. Detta kan tyckas orättvist mot vanliga "icke-stjärnor", men tar man i beaktande alla de år, som stjärnan har fått offra praktiskt taget all sin fritid åt sin idrott, måste man nog anse denna förmån vara en rättvis lön för mödan.

En stjärna slocknar. Då är han med ens glömd. En del blir "legendariska" och lever kvar i människornas medvetande, och deras bedrifter kanske överdrivs, när de under årens lopp återberättas. Men den glömda stjärnan har lärt sig något väsentligt, han har lärt sig att kämpa vidare i livet, även om han stöter på motigheter. Ingen stjärna undgår under sin karriär vågdalarna, och då lär han sig att sikta mot toppen igen. Kampen i ensamhet, träningen, kan ingen utomstående förstå. Inte heller känslan när man misslyckas. Den känslan fick Johnny Nilsson, svensk världsmästare och guldmedaljör i OS på skridsko, erfara, då han som favorit misslyckades i förra årets europamästerskap. När han senare i en omröst-

Veckopresskritiken

Tycker Ni att veckotidningarna är bra? Om man ställde den frågan till ett representativt urval av svenska folket skulle man förmodligen finna, att en betydande del svarade nej på frågan. Veckotidningarna är inte bra, får inte vara bra, i den samfälliga folkhemska värderingen. Ändå läser vi veckotidningar. Endast tio procent av svenska folket avstår från regelbundet veckotidningsläsande.

Paradoxen är inte svår att förklara.

Vi läser inte veckotidningarna därför att vi tycker att de är dåliga. Det vore ett dyrt sätt att förarga sej på. Vi läser i stället populärtidningarna (som de hellre bör kallas, eftersom de utkommer med varierande periodicitet) för att förströ oss och för att få information i lättsmält form. Om vi en dag skulle bli övertygade om att populärtidningen inte motsvarar våra förväntningar skulle vi inte ha svårt att finna ersättningar för den: andra tidningar och tidskrifter, TV, radio, film, böcker, bilen och fritidssysselsättningar av alla upptänkliga slag. Men i hela detta utbud har alltså nittio procent av oss valt just att läsa en eller flera populärtidningar.

Men varför säger vi då att tidningarna är dåliga? Jag tror att det finns ett socialt tryck att tycka så. Vi behöver inte söka länge efter orsaken till den konventionen. Inte någon företeelse i det moderna samhället har väl blivit så skoningslöst kritiserad som populärpressen.

Lars Furhoff i FU — Folkuniversitetet

ning valdes till "årets man", läste han i radio följande strof ur en dikt av Gustaf Fröding. Vad som kommer fram i den gäller de allra flesta av idrottens stjärnor.

*"Nog är den tung, en kamp i ensamhet,
som intet väsen ser och ingen vet,
men mera tung, när tusen ögon se mig
— att ligga utsträckt med förlamad makt,
ett mål för tusendens förakt,
men ensam än — dock skall jag aldrig
ge mig!"*

VINTERLOV 65

KANSLI: FRITIDSBYRÅN
BOX 5134 GÖTEBORG 5
VX. 200920 ankn. 404
NATTKOPPL. 200932.

Mer än tusentalet aktiviteter och program erbjuds den skollediga ungdomen under vinterlovsveckan den 22—27 februari.

Det ökade kravet och behovet har föranlett en samordning i allt större stil. För den skull har ett Vinterlovskansli inrättats på Fritidsbyrån.

I år trycks ett program i en upplaga av 60.000 ex. och delas ut till all skolorngdom.

Intresset bland organisationerna att medverka har visat sig vara än mera positivt än tidigare. En blomma till alla Er som har förståelse för en verksamhet som inte bara är inåtvänd utan också vänder sitt ansikte utåt. En blomma vill vi också dela ut till alla institutioner och företag som är behjälpliga i våra strävanden att finna nya och intressanta sysselsättningar. Några av årets nya aktiviteter vill vi här nämna.

Skickligast på tangenterna

Skolmästerskap i maskinskrivning. Individuell och i 3-manna-lag, anordnad av Ätvidaberg — Facit, varje dag kl 14.00 på Facit-skolan.

Var hamnar jag?

— Hur kan och vill Du påverka utbildningen? Offentlig debatt mellan de politiska ungdomsförbunden; DU, SSU, CUP, FPU. Debattledare: Barnvårdsnämndens ordf. Göthe Persson. Stenhammarsalen tis-dag den 23/2 kl 13.00.

BISKOPS ARNÖ

är den 22 april—10 juli 1965 förläggingsplats för Kungl. Skolöverstyrelsens fortbildningskurs för ungdomsledare.

Kursens syfte är att sammanföra personer med omfattande erfarenheter av aktivt ungdomsarbete och att med utgångspunkt från ungdomens nu aktuella psykologiska och sociala behov meddela kvalificerad ungdomsledarskolning.

Bland föreläsarna kan nämnas professorerna Gunnar Boalt, Leonard Goldberg och Torsten Husén. Den centrala arbetsformen vid kursen blir grupparbete. Därvid kommer det kunskapsstoff, som behandlas under en rad samtalsföreläsningar, att ingående diskuteras och läggas till grund för förslag rörande omläggning av ungdomsarbetet i aktivitetsfrämjande riktning. Innan man reser till kursen måste man ha läst Huséns bok: "Människokunskap, psykologi för ungdom". Man måste ävenledes medföra en del litteratur såsom Fleming: "Unga människor", Asklund-Wickbom: "Brytningstid" m.m.

Kursen är avsedd för högst 25 deltagare, vilka erhåller resebidrag motsvarande kostnaderna för resa i 2:a klass från hemorten till kursorten och åter (kursnedsättning). Ersättning för sovplats utgår dock endast i de fall överstyrelsen så finner skäligt. Viore fritt. Deltagarna erlägger 500:— kronor i kursavgift.

Ansökan om deltagande skall vara inlämnad till Skolöverstyrelsen, Folkbildningsbyrån, Stockholm 8, senast den 1 mars 1965 och skall åtföljas av följande handlingar:

- 1 Aldersbetyg
- 2 Friskintyg
- 3 Avgångsbetyg från genomgångna skolor och kurser
- 4 Intyg rörande erfarenhet av ungdomsarbete
- 5 Rekommendationer från riksorganisation eller kommun

Intresserade i Göteborg kan erhålla närmare upplysningar genom fritidsbyrån.

GÖTEBORGS FÖRENINGSBIDRAG 1965

Ansökn.- datum	Bidragsform och ändamål
1 februari	Kursbidrag (Bidrag till ungdomsledarutbildning i ungdomsorganisationernas egen regi). Utdelas till distriktsorganisation i Göteborg, som under vårterminen arrangerar internat- och/eller kvällskurs för ungdomsledare. Se vidare 1/9.
1 mars	Påbyggnadsbidrag . Sökes genom distriktsorganisation, där sådan finnes, varvid ett visst belopp utgår till varje slutrapporterad och godkänd (statlig) fritidsgrupp, som varit verksam under föregående hösttermin . Se vidare 1/9.
1 april	Lokalbidrag . Kan sökas av såväl distriktsorganisation som lokalförening och avser bidrag till föregående års utgifter till lokalhyror och övriga lokal-kostnader.
15 april	Instruktörsbidrag . Avser att ge distriktsorganisation möjlighet att på heltid anställa ungdomsinstruktör/konsulent i och för "instruktiva och organisatoriska uppgifter samt nybildningsarbete och ledarutbildning".
1 maj	Barngruppsbidrag . Kan tilldelas frivillig organisation som under våren bedrivit verksamhet för barn mellan 7—11 år. Se vidare 15/12.
1 september	Kursbidrag . (Se ovan). Utdelas till distriktsorganisation som under höstterminen arrangerar ungdomsledarkurs i egen regi.
1 september	Påbyggnadsbidrag . (Se ovan). Utgår till slutrapporterade och godkända (statliga) fritidsgrupper, som varit verksamma under vårterminen .
15 september	Lägerbidrag . Kan sökas av såväl distriktsorganisation som lokalförening och utgår i form av stimulans- resp. administrationsbidrag för under året arrangerade läger för ungdom under 18 år.
15 december	Barngruppsbidrag . (Se ovan). Kan tilldelas frivilliga organisationer som under hösten arrangerat verksamhet för barn mellan 7—11 år.

Dessutom finnes följande bidragsformer, vilka icke har speciell ansökningsdatum:

Ungdomsledarstipendium. Kan tilldelas person som genomgått en för ungdomsledare speciellt upplagd utbildningskurs eller studieresa.

Igångsättningsbidrag. Sökes av distriktsorganisation i samband med igångsättande av ideell barn- och ungdomsverksamhet, företrädesvis i nya bostadsområden.

Utrustningsbidrag (Lån av inventarier). Kan tilldelas organisation som inom Göteborg anskaffar egen lokal.

Bidrag till oförutsedda utgifter (Stödbidrag). Kan tilldelas ungdomsorganisation som råkat i tillfälliga ekonomiska svårigheter, vilka faller utanför ramen för de ordinarie bidragsformerna.

Detaljprinciper, närmare upplysningar samt erforderliga ansökningsblanketter erhållas å Barnavårdsnämndens fritidsbyrå, föreningsavdelningen, Skånegatan 26, Gbg 5, tel. 20 09 20.

Örebro brukar man höra nämnas som en ungdomsvänlig stad. Vad beror det på?

Vi var tidigt ute; 1941 bildades Örebro Ungdomsråd, 1942 fick vi vår första ungdomsgård, 1952 kom den första specialplanerade och -byggda gården, i mitten på femtiotalet fick vi efter en utredning igenom en "stor kaka" med bidrag till ungdomsorganisationerna, samtidigt som föreningsgårdstanken slog igenom definitivt. Därtill har staden satsat på fina idrottsanläggningar och ett överhuvudtaget väl utbyggt stöd.

Vilka arbetslinjer i Örebro ungdomsarbete och ungdomsvård anser Du mest väsentliga?

Vi har ett ungdomsråd, representerande alla former av ungdomsarbete, som getts stort medinflytande i skötseln och administrationen av våra föreningsgårdar och stödet till ungdomsarbetet överhuvudtaget.

Fattas det något, tycker Du, i Ert ungdomsarbete?

Ja, vi skulle vilja bygga ut vår ledare- och föreningservice centralt. En del av våra anslag behöver ses över och byggas ut.

Vad kostar en av Era nya ungdomsgårdar att driva per år?

C:a 150.000 kr.

PÅRINGT ÖREBRO

Ungdomskonsulent Göran B. Waldén intervjuas.

Är föreningslivet i Örebro nöjd med de kommunala bidragen och övriga villkor?

Ja, i princip värdesätter man mycket stadens generösa satsning, men man vill vara med om att bygga ut på ett vettigt sätt.

Samarbetar barnavårdsnämnden i Örebro med stadens polis ifråga om uppsökande brottsförebyggande verksamhet bland ungdom?

Ja, intill nyåret 1964/65 hade vi fin kontakt med polisen, främst socialpolisen. Vi hoppas på en fortsättning sedan polisens omorganisation genomförts.

Några nya projekt på gång inom fritidssektorn?

En föreningsgård tas i bruk inom ett par månader i Wadköping, (g:a Örebro) en till hösten, tre ligger på projektering för perioden 1966—1969. Flera utredningar rörande olika gårdar, anslag, lunchverksamhet m.m. är under arbete.

Till sist den obligatoriska frågan: vilken bok eller vilka böcker läser Du just nu?

Har just avslutat Sven Lindkvists strålande Asien-bok som jag fick i julklapp och skall ta i tu med G. Boalts "Grupper, medlemmar och ledare".

..... punkterad

• per lawner, fyrtiofem år, nyutnämnd sjösportföreståndare • sysslat med båtar praktiskt taget hela sitt liv • göteborgs-pojk • första båten bestod av tre plankor med utriggare och ett lakan till segel • elva år var lille per när han byggde den första båten • sedan kom dom — mängder • segelkonoter anser numera store — väldigt store t.o.m. — per vara primus bland små flytetyg • dom är sportiga, svårseglade, sjövärdiga, snabba och ekonomiska • främst bland de större båttyper-

na kommer kostern och långedragssjullen • paddlat har han gjort och arbetat på televerket också, med vilket han dock nu saknar yrkesmässig förbindelse • kappsegling har, av naturliga skäl, pelle alltid legat i för • när han inte haft någon båt har han ritat sig en • fyrtio olika båttyper är han pappa till plus en tolvårig son • jolly scott är kanske den perlawnersignerade båttyp som blivit mest känd • som konstruktör och ritare är han helt självlärd • mest ärorik i raden av fartygskonstruktioner får en segelkanot klass c ritad nittonhundrafemtioett anses vara • åtta svenska mästerskap har landats med hjälp av den typen • per har också hunnit ägna mercurius sina tjänster som handelsresande i såväl tvål- som bokbranschen • gift också med en fru som ritar — inte båtar men kläder • den nya sjösportgården i flatås med byggplats för trettio småjollar samtidigt är inflyttningsklar om ett år • över det gläder sig per.

Nordgården flyttar?

Odins Ungdomsråd har i skrivelse till barnavårdsnämnden uppmärksammat nämnden på att Studiehemmet Nordgården ligger i ett saneringsmoget bostadsområde och antagligen snart måste lämna nordstan. Nordgården har det senaste året haft vissa bekymmer med de besökande ungdomarna. Man vill nu veta vilka initiativ nämnden ämnar ta i den här viktiga frågan.

Barnavårdsnämndens tredje utskott har behandlat rådets skrivelse och har beslutat föreslå Styrelsen för Studiehemmet och Odins ungråd gemensamma överläggningar i frågan. Dessa äger troligen rum den 3 mars på ort och ställe.

Poliser på kurs

Ett femtontal poliser hade anmält sig till den ungdomsledarkurs, som barnavårdsnämndens fritidsbyrå anordnar i Göteborg. De får vara med om tio dubbelföreläsningar i olika ungdomsfrågor. Avsikten är att göra polismännen bättre skickade att lösa olika uppkommande ungdomsproblem i tjänsten, få kunskap om barnavårdsnämndens arbetsförhållanden och lära mera om det förebyggande ungdomsarbetsmetodik. Kursen har lagts upp av fritidsbyråns föreningsavdelning och pågår varje onsdag mellan 13—15.

Nya ungdomsgårdar

Fritidsbyrån har upprättat lokalprogram för 15 nya fritidsanläggningar, avsedda att uppföras i Göteborg under tiden fram till 1968. Barnavårdsnämndens tredje utskott har godkänt planeringen. Projekteringspengar har begärts hos fullmäktige. Vi återkommer med närmare uppgifter om projekten.

UNGDOMSRÅDEN i Göteborg:

De ungdomsråd, som ännu inte inlämnat årsredogörelsen för 1964, uppmanas göra detta snarast möjligt. Ev. adressändringar kan göras samtidigt.

Fritidsbyrån

Ny fältassistent

Från och med den 1 mars inträder Jan Åke Mårtensson i arbetet som fältassistent vid kuratorsavdelningen, fritidsbyrån. Han har tidigare jobbat i föreningsarbete inom IOGT, fungerat som personalvårdare och allra senast varit verksam vid Gräskärns ungdomsvårdsskola.

Visste Ni om

att ungdomsarbetet snart får cirka 500 m² våningsyta tillgängligt som ungdomsgård. I det nya medborgarhuset vid Wieselgrensplatsen. Ungdomsanläggningens lokaler är placerade i anslutning till samlingslokalstyrelsens olika utrymmen.

Forts. från sidan 18

liga komma i närheten av en föreläsningspulpet men aldrig gett dem chansen att få en inbjudan att bli föreläsare.

Den verkligt stora möjligheten för lyssnare av alla grader kom först i och med TV:s segertåg. Sistnämnda hårt pinade minoritet kan nu rada upp kaffe och bullar mitt framför den avfotograferade TV-föredragshållaren, utan att denne kan ingripa. Atomålderns nye lyssnare kan prassla med tidningar, tala med en moster i telefon, ja göra tusen andra saker mitt under TV-föredraget, allt medan föredragshållaren genomlider en skärseld, snärjd av strålkastare, producenter, scriptor och slika ting.

I riktigt djärva ögonblick kan den nya generationen t.o.m. knäppa föredragshållaren på näsan. Då tar lyssnaren mod till sig, stänger av TV:n, går ut med hunden eller går på bio eller ishockey, och kan trots detta genom tidningskritikernas hjälp nästa dag, då han infinner sig till verkstad och kontor, ha en färdig uppfattning om "gårdagens intressanta föredrag".

Då är det nästan så man tycker synd om föredragshållaren.

Insänt I

Det är tråkigt att det skall vara så att vår tids föreningsledare måste ägna större tid åt att veva tombolahjul än åt sin egentliga och viktiga huvuduppgift — att leda ungdom. Att det finns för litet pengar åt föreningslivet är ett sorgligt faktum.

Ännu sorgligare är dock att man från en ungdomsorganisation anammat diverse mindre nogräknade bok- och grammofonskivbolags samt "mun- och fotkonstnärers" olustiga affärsmetoder. Detta är att sända på folk "gåvor" som de aldrig begärt och be dem sända en specificerad "gengåva" eller återsända "gåvan" i bifogat returkuvert.

Att sända "gåvor" per masskorsband och besvära folk som aldrig begärt sådana att ombesörja returer, måste betraktas som osnyggt och hedrar knappast den organisation som tagit initiativet.

Visst är ungdomsarbetets brist på medel något av en social skamfläck — men — låt oss bära fattigdomen med heder och söka sundare vägar att häva den.

A. E.

Insänt II

Vi allas ledare nyligen handlade om ledarutbildning. Vi är nog alla överens om att vi behöver skolning av olika slags ledare. I fråga om yrkesverksamma ledare så undrar man varför inte socialinstitutet har kunnat göra en insats. Institutets insats på det området är inte mycket att skryta med.

Skolöverstyrelsen borde också kunna göra en insats. Saknas pengar?

Ergo

VEM, VILKEN, VAD *fr. sid. 19*

Rätt gissat. Det är ur RÖDE ORM av Frans G. Bengtsson. Avsnittet heter: "Hur jul dracks hos Harald Blåtand".

Redaktören

Föreningsverige kallar då och då sina undersåtar till samling. Då som nu har vi mestadels gestaltat rollen som lyssnare på föreläsningar, föredrag eller liknande. Vår roll har inneburit att vara en av de många nere i salen, den anonyma lyssnaren. Mera sällan har vi ingått i mötespresidiet och ännu mera sällsynt är att vi fått stiga upp i en talarstol och säga en oförgriplig mening.

Kanske borde vi vara tacksamma för att tveksamheten förmått så många att avstå från att förklara saker och ting från tribunen. De, som varit mindre tveksamma, har nämligen gjort vad de kunnat för att pina livet ur oss. Värst är de oratorer, som vid skilda tillfällen av *plikten* uppkallas till att stjäla timmar och minuter av vår dyrbara tid. De pliktfyllda är ett sorgesamt släkte, som borde dömas till att gemensamt bilda en pausklubb, där de kan läras att även tystnaden är en njutning.

Vi har många typer av talare, sällsynt är det att finna intressanta och inspirerande sådana. Av de mindre inspirerande är "instruktörstypen", som med ett oförändrat tonläge "mal och mal" tills den stund kommer då vi åhörare lovar oss dyrt och heligt, att aldrig gå till en sammankomst, där man hotar med tal, föredrag eller liknande.

Den "överlustige" talaren är mindre lustig än olustig. Att höra honom, ja, det är ju mest karlar i talarstolarna, är som att äta mycket tårta. Efter ett par bitar gillar man inte alls dylika sötsaker. "Den torre", talaren med fakta och siffror, hyser förakt för allt levande mänskligt runt omkring, briljerar med sakinnehåll och är otrevlig i största allmänhet.

En variant bör nämnas, han uppträder numera rätt ofta på föreningarnas tiljor. Det är 60-talets gigant, föredragshållaren med de tekniska hjälpmedlen såsom flanelltavla, bandspelare, stillfilm och mycket annat. En del av möjängerna är rent av så intressanta, att åhörarna ofta glömmet bort både föredragshållare och innehåll i tittandet på de tekniska grunkorna.

Antingen Ni tror mej eller ej så har talarna, dessa föreningslivets pinoredskap, faktiskt en överman. Varför skulle för övrigt inte dessa hundar ha en herre? Övermannen heter "välkomsttalaren". Denne kan faktiskt fördärva det mesta av en föredragshållare och dennes alster. Han kan få ämnet att låta ointressant, han kan ironisera över föredragshållarens liv och utseende, han kan hålla ett litet välkomstanförande innehållande mer än hälften av det föredragshållaren skulle säga, han kan stjäla "hela föreställningen" genom att presentera veckans kvickheter och desutom hitta på mycket annat, som gör livet och stunden till ett helvete för föredragshållaren. Den välkomnande brodern kan också "kovända" med programmet och inför auditoriet säga, "ja, herr X har väl inte något emot att vi tar kaffet först, för det är en del av åhörarna som sedan måste gå", etc. etc. . . .

De riktigt elaka inledarna ändrar på ämnets rubrik och får därigenom kvällens tilltänkta höjdpunkt reducerad till en ovidkommande bagatell.

Välkomsttalaren har nog tillkommit för att få balans i föreningslivet. Det är en hämnd från ett stort proletariat, som livet varit så grymt emot, att det låtit de olyck-

Forts. på sidan 17

Jultävlingen

"Tomtar på villovägar" skall ha följande rätta svar:

1. Carmen
2. Figaros bröllop
3. Boheme
4. Aida

Pristagarna meddelas direkt från fritidsbyrå-redaktionen. Tack för intresset!

vem vilken vad

Biskop Poppo hade inte orkat med allt som lagts för honom och satt nu och hicka av ölet, men var likaväl mån om att yttra sig. Han sade att han gärna ville berätta för dem alla om konungasonen Absalom, som kom i olycka för sitt långa hårs skull, detta, sade han, vore en god bok och lärorik historia, som stode skriven i Guds egen heliga bok. Men kung Sven sade genast att sådant kunde han berätta för kvinnor och barn, om de gitte höra på, och mellan honom och biskopen blev det nu ordväxling om detta. Då sade kung Harald:

— Det blir tid för många att berätta vid ett gille som detta som räcker i sex dagar; och få ting äro bättre än att lyssna till goda berättelser, när man ätit sig mätt och har öl kvar i kannan. Ty så går tiden lätt mellan målen, och det blir mindre trätor över borden. Och det vill jag säga till biskopens heder, att han kan goda berättelser; ty jag har själv hört många av dem med nöje, både om helgon och apostlar och om gamla kungar i Österlandet. Han har berättat mig mycket om en som hette Salomo, som var älskad av Gud och lik mig, fast det är sant att han hade flera kvinnor. Och nu är det min tanke att biskopen må berätta först, innan han blivit trött av maten och ölet, ty med juldrickandet trivdes han inte så bra som vi, emedan han inte fått vänja sig i tid. Och efter honom skola andra berätta sitt, de som varit i Hjørungavåg, eller med Styrbjörn bland vunderna, eller på andra håll. Och här sitta också män, som varit ända i Hispanien och kommit seglande till mig med en helig klocka, som varit mig till stor nytta; och även dem vilja vi gärna lyssna till medan detta gille varar.

Vi frågar våra läsare: Ur vilken bok har vi hämtat det här välkända avsnittet och vem har skrivit boken? Ja, den här lilla uppmjukningen är bara en förövning inför en litet knepigare uppgift i nästa Vi allanummer. Rätt svar återfinner Ni på sidan 17.

Vialla

TIDSKRIFT FÖR GÖTEBORGS UNGDOMSLEDARE

Redaktör och ansvarig utgivare: KJELL ANDERSSON

Adress: FRITIDSBYRÅN

Skånegatan 26 • Göteborg 5 • Tel. 20 09 20

Prenumerationspris kr. 6:— Postgiro 491 18

Struves Boktryckeri AB, Göteborg 1965

Fritidsbyråns servicecentral

inrymd i Ungdomsgården Stora Katrinelund, Levgrensvägen, (invid Nya Ullevi)

Film

Projektorer

Bandspelare

Bildband

grammofoner och andra
tekniska och
audiovisuella hjälpmedel

Vardagar kl 15—18.30

Lördagar kl 12—15

Tel. 16 34 91

Hobby

Material

arbetsblad

demonstrationer,

tips,

utställningsalster,

försäljning.

Vardagar kl 16—19

Lördagar stängt

Tel. 16 34 91

Program

Material för utlåning
bandade programslag
arbetsblad
paketprogram
spel- och tävlings-
material
tips

Vardagar kl 15—19

Lördagar stängt

Tel. 20 59 65

Kurser för ungdomsledare i skötsel av filmprojektorer, användande av övriga AVH-medel, olika slag av hobby- samt programkvällar arrangeras kontinuerligt.

Barnavårdsnämndens fritidsbyrå, Göteborg

